

БАРИЛЯК Марія Кирівна (20. 10. 1892, м. Калуш, нині Івано-Франківська обл. — 30. 10. 1990, Львів) — дитяча письменниця. Дружина **Олександра**, мати **Романа**, бабуса **Ігоря** Баріляків, сестра **М. Козоріса**. Закін. учител. семінарію у Львові (1913). До 1920 вчителювала у Володимирі-Волинському (нині Волин. обл.). Відтоді мешкала у Львові. Друкувалася в ж. «Жіноча доля», «Світ дитини» тощо. Більшість творів Б. з невибагливими сюжетами пройняті любов'ю до рідного краю, його істор. минулого, до родинних цінностей. Жінці-матері присвячені: «Побіда» (1927), «Весна йде!» (1928), «Великодний сон» (1929), «Повінь» (1930), «Ой, зацвіли фіялочки...», «Старенька мати» (обидва — 1931), «Мати» (1933), «Над рікою», (1935), дітям — «Сон Федька» (друга премія літ. конкурсу ж. «Світ дитини» за

1920), «Пластун Савко» (1929). Часто використовувала форму сну або спогаду. Композиція зі співами й хороводами «Свято Матері» (1930) ставилася у школах Галичини. Опублікувала книги спогадів «Сестра про брата» і «Спогади про Малицьку» (обидві — 1982). Зі слів Б. літературознавець Ф. Погребенник записав історію пісні К. Малицької «Чом, чом, чом, земле моя», встановивши її походження.

Рекомендована література

1. Полек В. Біографічний словник Прикарпаття. Ів.-Ф., 1993.

О. Б. Луцишин

Фотоілюстрації

Бібліографічний опис:

Баріляк Марія Кирівна / О. Б. Луцишин // *Енциклопедія Сучасної України* [Електронний ресурс] / Редкол.: І. М. Дзюба, А. І. Жуковський, М. Г. Железняк [та ін.] ; НАН України, НТШ. — К. : Інститут енциклопедичних досліджень НАН України, 2003. — Режим доступу: <https://esu.com.ua/article-40546>

2001-2025 © Ця енциклопедична стаття захищена авторським правом згідно з чинним законодавством України (докладніше).